

Studenten bezinnen zich

Congres op „Woudschoten”

Hoe beleven wij als student ons christen-zijn? Hoe is onze verhouding tot de maatschappij, die wij straks binnengaan?

Het was de vraag naar de taak in het heden en naar die in de toekomst, welke op het congres van V.U.-studenten op „Woudschoten” aan de orde kwam.

Voor de initiatiefnemers tot de conferentie geldt dat zij oordelen dat een terugkeer tot de vroegere situatie, toen de studentenmaatschappij een apart, geïsoleerd wereldje vormde, ongewenst en verkeerd is: de student en zeker de christen-student kan en mag tijdens zijn studietijd niet langs de wereld om hem heen heenleven.

De taak in het heden: dat houdt in dat de student volledig student blijft en op de Keizersgracht niet alvast een domineetje, een advocaatje of wat ook, in het klein is. Maar die taak-van-nu is onlosmakelijk verbonden met het perspectief voor de toekomst; de „echte” student heeft al een, zij het voorlopig nog indirecte, relatie tot de maatschappij die hij straks als christen-academicus zal dienen.

Kort gezegd komt het er op aan, hoe de student tegenover de werkelijkheid staat en voor de christen-student is het zo, gelijk congresvoorzitter, prof. dr. J. Waterink

in zijn openingsrede uiteenzette, dan dan de werkelijkheid, het Koninkrijk Gods, in het geding is. Vandaar het congres-thema: „Student en Koninkrijk”.

Een van de gewichtigste aspecten van „Woudschoten” is dat het studentencorps aan de V.U. zelf het initiatief nam tot het bezig zijn met deze dingen, dat het zelf de problemen met betrekking tot het beleven van het christen-student-zijn in breed verband aan de orde stelde.

De vele deelnemers zijn niet naar huis gegaan met een aantal welomschreven richtlijnen of conclusies, die ze van nu voortaan maar zouden behoeven op te slaan om te weten welk antwoord op welke vraag gegeven dient te worden. Er zijn veeleer vragen bijgekomen.

Dat is niet erg, want als men zich wil bezinnen op zijn houding in alle levensverbanden is dat een activiteit die voortduurt. Het gaat er maar om dat de geest, die de aard en achtergrond van het congres bepaalde, in de gemeenschap van de V.U.-studenten werkzaam zal blijven en nog verder werkzaam zal worden.

Uit de verslagen in de dagbladen heeft men kunnen lezen hoe op „Woudschoten” vooraanstaande sprekers het congres-thema achtereenvolgens uitwerkten naar de kant van het kerkelijke, het culturele, het sociale en het internationale leven.

Een paar momenten uit het congres willen wij hier nog eens naar voren brengen — en daarbij vooropstellen wat prof. Waterink zeide tot degenen, die achter onze universiteit staan. De hoogleraar verzocht hen nl. steeds te willen bedenken dat de studenten zich stellen onder dezelfde normen als zichzelf en te willen accepteren dat de beleving ervan anders is, een eigen karakter heeft. Een studentensamenleving heeft haar typisch stempel in doen en laten.

Wanneer men als algemene achtergrond van het congres zien mag de wens, God te dienen naar Zijn Woord en gehoorzaam te zijn aan de Heer van het Koninkrijk, is dat geen algemene stichtelijkheid: bij de formulering van deze gedachte is steeds vastgesteld dat het studentenleven een eigen aard heeft — ook in zijn perspectief voor de toekomst — en dat het deswege ook een eigen verwezenlijking van deze dienst, deze gehoorzaamheid vraagt.

Prins Bernhard op het congres van V.U.-studenten op „Woudschoten”. Van rechts naar links: prof. De Gaay Fortman, prof. Waterink (congresvoorzitter), Z.K.H. Prins Bernhard en de rector magnificus prof. Grosheide.